

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex epistola prima Ioannis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

Εκ τῆς παλαιᾶς Ἰωαννίου Ἐπιστολῆς.

ΚΑΙ αὐτὴ ὄστιν ἡ ἐπιτολή αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. [εἰ μὴ ἀνεδέχθησαν ὅτι τῷ θεῷ καὶ πατρὶ τὸ πιστεύωμεν ἡμᾶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τὸ ὅτι καὶ ἡμεῖς ἢ πῆστις, οὐχ ὡς εἰς ἀνθρώπον ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς εἰς θεόν ζῶντα καὶ ἀληθινόν θεὸν ἀεὶ Χριστός.

Εν τούτῳ γνωστέον τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ πάν πνεῦμα, ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ ὄντι καὶ τῷ πνεύματι, ὁ μὴ ὁμολογεῖ τὸ Ἰησοῦν, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκ ἑστὶ καὶ τὸ πνεῦμα ὄντι τὸ τῆς ἀντιχρίστου, ὁ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, ἐν τῷ αἰὶ τῷ κόσμῳ ὄντι ἡ δὴ. ὁμολογοῦμεν τὸ Ἰησοῦν ἀεὶ ὡς ἀνθρώπον, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἑνα; ἢ μάλλον ὅτι θεὸς ἂν ὁ λόγος, γέγονε σαρκὶ, ἐκ ὀλιγορήσας τῆς εἰς θεός, μετριοκῶς δὲ μάλλον ὅτι ἡμεῖς, καὶ εἰ γέγονεν ἀνθρώπος; ἀλλὰ τὸ ἐστὶ ἐκ ἀμφίβολον. ὁ πῶν οὐ λέγων θεόν εἶναι ἀληθῶς Χριστὸν, διαφερόν δὲ καὶ κατασκευῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, τὸ τῆς ἀντιχρίστου πνεῦμα ἔχων ἀλώσεται.

Καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα, καὶ μνηστυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. ὅς αἰ ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ὄντι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν ἀπαρμένῃ, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. ἀπέσταλται Φαμίμ παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς υἱόν, πῶν τῆς αὐτοῦ καὶ φύσιν μονογενῆ λόγον αἰνομάται δὲ αὐτὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἐκ τῆς σαρκὸς γέννησιν ἐκ γυναικὸς ὑπέμεινεν οἰκονομικῶς.

Concil. Tom. 5.

Ex epistola prima Ioannis.

ET hoc est mandatum eius, ut credamus in nomine Filii eius Iesu Christi. Si a Dei Patris voluntate alienum non est, ut in nomine Filii eius Iesu Christi credamus; si fides nostra tendit in eum, non tamquam in hominem nudum, sed tamquam in Deum vivum & verum; euidens profecto euadit, Christum esse Deum.

In hoc cognoscitur Spiritus Dei: Omnis spiritus, qui confitetur Iesum Christum in carne venisse, ex Deo est: & omnis spiritus qui soluit Iesum, ex Deo non est; & hic est antichristus, de quo audivistis quoniam venit, & nunciam in mundo est. Confitemur ergo Christum Iesum veluti hominem quempiam nostri similem? an potius Dei verbum factum esse carnem, non quod diuinitatem exuerit, aut repudiarit; (constanter enim mansit quod erat) sed quod humanam naturam assumpserit? At istuc extra controuersiam est. Quisquis igitur Christum, diuinitatem illius inficiatus, diuidit, eiusdemque gloriam & maiestatem diminuit, hic antichristi spiritum hausisse aperte conuincitur.

Et nos vidimus, & testificamur quoniam Pater misit Filium suum Salvatorem mundi. Quisquis confessus fuerit quoniam Iesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. Unigenitum Dei Filium, hoc est Verbum quod naturaliter ex Deo procedit, a Deo & Patre missum agnoscimus. Idipsum autem demum Iesum appellatum fuisse asseueramus, cum dispensatorie secundum carnem ex muliere nasci dedignatum non est.

A a

Dei itaque Verbum homo factum est. Et si quis ita profiteretur, is Deum in se manentem habet, & ipse vicissim in Deo manebit. Recordabitur enim illius, ac veluti societate quadā coniunctum inter familiares numerabit. At qui ipsum Dei Patris Verbum esse Iesum, & in humanam naturam se demisisse non confitetur; ille neque Deum obtinere, neque per spiritualis familiaritatis modum vlla ratione in ipso consistere poterit.

1. Ioan. c. 5. v. 1.

Omnis qui credit quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est. Qui igitur id non credit, is inter Dei filios haberi nequit. Nam si iis omnibus, qui Filium receperunt, potestatem dedit filios Dei fieri, vt Euangelista testatur; consequens fit, si qui illum non recipiunt, eos inter Dei filios cenferi non posse; vt qui eum, per quem hoc ipsum licebat, non agnouerint.

Ibid. v. 5.

Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei? Hic est qui venit per aquam & sanguinem Iesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua & sanguine. Et Spiritus est, qui testificatur, quoniam Spiritus est veritas. Quoniam tres sunt, qui testimonium dant: Spiritus, aqua, & sanguis; & hi tres vnum sunt. Mundum itaque vincit, qui credit Iesum esse Filium Dei. Porro autem quisnam Iesus ille sit, id ipse discipulus Iesu eiusmodi verbis nobis exponit: Ipse est, inquit, qui venit per aquam & sanguinem Iesus Christus. Vtrumque asserit, in sanguine nimirum venisse, & Spiritu; & tres rursus vnum esse. Verbum itaque factum est caro, quod Spiritu nos sancti-

ἐκουῶ ὁ ἐκ Θεοῦ λόγος γέγονεν ἀνθρώπος. καὶ ἐν ἑαυτῷ οὕτως ὁμολογήσεν αὐτῷ, ἕχθ μόνοντα ἐν ἑαυτῷ τὸ θεόν, ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ μνησθέντα γὰρ αὐτῷ, λογίζεται δὲ αὐτῷ οἰκεῖον ὡς μέτρον αὐτῷ. ὁ δὲ μὴ ὁμολογῶν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἐκ Θεοῦ πατρὸς λόγος Ἰησοῦς ἐστὶ, καθεὶς ἐαυτῷ εἰς ἀνθρώπότητα, οὐτε θεὸν ἐν ἑαυτῷ πλουτήσεν αὐτῷ, οὐτε μὲν αὐτὸς ἐν θεῷ ἔστι, κατὰ γὰρ τῆς πνευματικῆς οἰκειότητος ἕχρον.

Πᾶς ὁ πσιδίων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τῆς Θεοῦ γεννητήτα.] ἐκουῶ ὁ μὴ πσιδίων, ἐδὲ ἐν τέκνοις Θεοῦ καταλογισθῆναι αὐτῷ. εἰ γὰρ ὅσοι τῷ ἵδὸν ἔλαβον, ἐδωκεν αὐτοῖς ὄξοισιαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, καθεὶς Φησὶν ὁ θεὸς γενεῆς τῷ μὴ λαβόντες αὐτῷ, οὐδὲ αὐτῷ ἐν τέκνοις Θεοῦ καταλογισθῆναι αὐτῷ, τῷ δὲ οὐ τῆτο ὑπαρῆχαι μὴ ἐγνωκότες.

Τίς δὲ ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πσιδίων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; οὐτὸς ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ ἁίματος Ἰησοῦς Χριστός, ἐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἁίματι. καὶ τὸ πνεῦμα ἐστὶν τὸ μάρτυρον, ὅτι τὸ πνεῦμα ἐστὶν ἀλήθεια. ὅτι τρεῖς μάρτυροισι, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ ἁίματι, καὶ τρεῖς ἐν εἰσι.] νικῶν μὲν τὸν κόσμον ὁ πσιδίων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. τίς δὲ ἐστὶν Ἰησοῦς, αὐτὸς ἡμῖν ὁ Ἰησοῦς μαθητῆς διαπερθεῖν λέγων, οὐτὸς ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ ἁίματος Ἰησοῦς Χριστός. ἀλλὰ καὶ ἐν ἁίματι Φησὶ, καὶ ἐν πνεύματι, καὶ ἐδὲ τρεῖς ἐν εἰσι Φησὶν. ἐκουῶ γέγονε μὲν σαδὲξ ὁ λόγος, ἀγαλλεῖ δὲ ἡμᾶς τῷ πνεύματι,

ANNO CHRISTI 431

καὶ καθαίρει τῷ αἵματι, καὶ ὑπο-
λουῖ πάλιν ὑδατι καθαροῦ. εἰς δὲ δὴ
πάντως ὁ υἱός, οὗ καὶ ἐστὶν Φαμεν τὸ
πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα.

Εἰ τίς μὴ πιστεύει τῷ αὐτοθε-
πων λαμβανόμενον, ἢ μωρτυεῖα τῆ
θεοῦ μέλων ὅστιν ὅτι αὐτὸν ὅστιν ἢ μωρ-
τυεῖα τῆ θεοῦ, ὅτι μεμωρτύρηκε πρὸς
τῆ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πισθῶν εἰς τὸ ὑὸν τῆ
θεοῦ, ἐστὶν ἢ μωρτυεῖαν ἐν ἑαυτῷ. ὁ μὴ
πισθῶν τῷ θεῷ, ψεύδεται πεποιήκειν
αὐτὸν, ὅτι ἐκ ἐπίσθυσεν εἰς τὴν μωρ-
τυεῖαν, καὶ ἐμωρτύρησε πρὸς τῆ υἱοῦ
αὐτοῦ.] μεμωρτύρηκεν ὁ πατήρ τῷ
υἱῷ διὰ τῆ πνεύματος, καὶ διὰ φωνῆς.
ὅτι γὰρ ὅστιν αὐτὸν καὶ ἀλήθειαν,
μωρτυρήσκει αὐτὸν τὸ χρηστὴν διδάσκειν
τοῖς ἀγίοις τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διὰ
αὐτὸν δυνάμεις ἐνεργεῖν. καὶ ἡμεῖς
ἐφασκεν ὅτι ἐκεῖν ἐμὲ δόξασα.
μεμωρτύρηκε δὲ καὶ κατὰ ἕτερον ἕρ-
πον. * ἐδόξασε γὰρ αὐτὸν ἐν τῷ Ιορ-
δάνῃ, λέγων οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδύκωσα. ὅσοι πί-
νω ὑποδιαφροῦντες φασιν ἐκ ἑνῆς
υἱὸν ἀληθινόν, ὅτι ἐκ γυναικός, ἀνα-
φέροισι δὲ τὸ πῆς υἱοτήτος ὄνομα ἐπι-
γυμνόν καὶ μόνον, ὅτι ἐκ θεοῦ λόγον,
ψεύδεται ποιεῖσαι πατέρα σαρκω-
θέντα, ὅτι λόγον ἀπέδύξεν ἐν
τῷ Ιορδάνῃ, καὶ τότε μεμωρτύρηκε τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ, ὅτι καὶ θεός ἐστι, καὶ
υἱός ἀληθῶς.

Οὐ ζωή.

Εκ τῆ καὶ Ματθαίου δια-
γελίου.

ΕΠΙ τῆ θυγατρὶ τῆ ἀρχισυνα-
γώρου γέγραπται ὅτι ὅτε ὄξε-
βλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς
Concil. Tom. 5.

ficat, & sanguine nos expiat, &
aqua munda nos abluit. Vnus ta-
men omnino est Filius, cuius Spi-
ritum & aquam & sanguinem ef-
se dicimus.

Si testimonium hominum acci- Ibid. v. 9.
pimus, testimonium Dei maius est:
quoniam hoc est testimonium Dei,
quod maius est, quoniam testifica-
tus est de Filio suo. Qui credit in Fi-
lium Dei, habet testimonium Dei
in se. Qui non credit Filio, menda-
cem facit eum, quia non credit in te-
stimonium, quod Deus testificatus
est de Filio suo. Et Spiritu, & voce
Pater Filio testimonium perhi-
bit. Nam verum illum eius esse
Filium, hoc ipso testatur nobis
fit, quod Spiritum sanctum perfi-
ciendorumq; miraculorum vim
sanctis ipse dilargiri potuit. At-
que huc utique tendebat, quan-
do, *Ille me clarificabit*, aiebat. Alio *Ioan. c. 16.*
quoque modo testimonium ei- *v. 14.*
dem perhibuit. Siquidem in Ior-
dane eiusmodi elogio illum cla-
rificauit: *Hic*, ait, *est Filius meus* *Math. c. 3.*
dilectus, in quo mihi bene complacui. *v. 17.*
Quicumque igitur diuisione
inducta eum, qui ex muliere na-
tus est, verum Dei Filium esse ne-
gant, Filii autem nomen soli nu-
doque Dei Verbo assignant; ii Pa-
trem mendacem faciunt, ut qui
Verbum incarnatum euidenter
ostenderit in Iordane: quo etiam
tempore Spiritus & quod Deus
esset, & quod verus Filius esset,
diferre testatus est.

Quod Christus sit vita.

Ex euangelio secundum Mat-
thæum.

DE archisynagogi filia scri-
ptum extat, quod cum eic- *Math. c. 9.*
ta esset turba, intrauit Iesus, & te- *v. 23.*

Aa ij